

Kaj je potrebno vedeti, ko iščemo primerne nove člane Župnijskega pastoralnega sveta?

Sveti Pavel poudarja, da smo po krstu vsi kristjani postali udje Kristusovega telesa, Cerkve. Pri krstu smo prejeli delež pri Kristusovem duhovniškem, preroškem in kraljevskem poslanstvu. Odtlej ne pripadamo več sami sebi, ampak Kristusu, ki je za nas umrl in vstal. Po krstu včlenjeni v Kristusa so krščenci upodobljeni po njem, ki je »prvorojenec med mnogimi brati« (Rim 8,29). Krst nas vključi v občestvo, da bi evangelij na različne načine vse svoje življenje prinašali ljudem, s katerimi se srečujemo.

Bog po imenu kliče vsakega izmed nas. Vsak izmed nas ima edinstveno in posebno vlogo, ki mu jo je Bog namenil v svojem odrešitjskem načrtu in je namesto nas ne more izpolniti nihče drug. Sveti John Henry Newman poudarja, da si moramo vsi kristjani vedno znova prizadevati za to, da temu Božjemu klicu prisluhnemo in se nanj odzovemo: »Kajti nismo poklicani samo enkrat, ampak večkrat; Kristus nas kliče vse naše življenje.« Naloga vsakega izmed nas je, da Božjo voljo razločimo, jo sprejmemo in živimo. To je naš osebni odgovor na klic k svetosti.

Vsi kristjani imamo zato dolžnost, da si prizadevamo iskati odgovor na vprašanje, kako bi lahko služili poslanstvu Cerkve. Duhovniki, ki so posvečeni, spodbujajo duhovniško službo vseh krščenih. Poslanstvo vedno izhaja iz občestva, ki mu pripadamo in v katerega smo bili krščeni. Župnije morajo zato postati kraj kristjanovega razločevanja poklicanosti; kraj, kjer bogoslužje, oznanjevanje, dobrotelost in življenje v občestvu spodbujajo župljane vseh starosti, da si prizadevajo prepoznavati svojo poklicanost in jo živeti.

Spoznanje, da je Cerkev občestvo verujočih s poslanstvom, ki ji ga je zaupal Bog, je lahko pomemben korak pri tem, da naše župnije postanejo dom, za katerega skrbimo vsi župljani. Zavedati se moramo, da ima kot član občestva prav vsak izmed nas posebno poslanstvo. Vsi smo »po krstu

včlenjeni v Kristusovo skrivnostno telo in po birni okrepljeni z močjo Svetega Duha« (LA 3). Vsi smo poklicani k temu, da prepoznavamo in sprejemamo klic k polnosti življenja in ljubezni ter sodelujemo pri odkrivanju najučinkovitejših poti za oznanjevanje evangelija v današnjem času.

Člani ŽPS imajo v župniji še posebno pomembno nalogo, saj z župnikom delijo odgovornost za to, kakšna bo naša župnija v prihodnosti. Pri izbiri novih članov župnijskega pastoralnega sveta moramo biti zato zelo pozorni na to, da v osebah, ki jih bomo predlagali za člane, prepoznamo darove, s katerimi lahko prispevajo k temu, da bo naša župnija bolj živa, bolj povezana in odprta. Morda smo sami spoznali, kako lahko prispevamo k temu, da bo naša župnija na določenem področju še bolj zaživela in smo svoje darove dali na razpolago občestvu.

Za življenje župnije, vzgojo za soodgovornost župljanov, možnost njihovega sodelovanja pri pastoralnem delu v župniji in prizadevanju za oznanjevanje evangelija, pa je zelo pomembno, kateri predstavniki župnijskega občestva postanejo člani župnijskega pastoralnega sveta, tega posvetovalnega telesa, ki župniku pomaga pri načrtovanju, spremljanju, spodbujanju in izvajanju pastoralnega dela v župniji.

Zato je pomembno, da župljani, ki imate pravico podati svoje predloge za člane ŽPS (tisti, ki ste dopolnili 16 let in prejeli zakramente uvajanja: krst, birmo in evharistijo), ob predlaganju novih članov ŽPS, razmislite, ali ima oseba, ki jo nameravate predlagati za članstvo v ŽPS, poleg nekaterih nujnih pogojev (kot so: trdna vera, нравno življenje in razsodnost, starost najmanj 16 let ter prejem zakramentov uvajanja), tudi druge potrebne kvalitete in sposobnosti za sodelovanje v župnijskem pastoralnem svetu, s katerimi bo pripomogla k skupnemu dobremu župnije.

Le tako bo naša župnija lahko postala – kot pravi papež Frančišek – »občestvo občestev« (prim. PiP 80); »svetišče, v katero žejni prihajajo pit, da bi nadaljevali pot in središče nenehnega misijonarskega poslanstva« (EG 28).